

Wim Opbrouck in een onderwaterdecor bij *Ik Ben De Walvis*. — © Koen Bauters

RECENSIE. Acteur Wim Opbrouck maakt sober muziektheater voor 'Te Gek!?'

Wim Opbrouck trekt al dertig jaar op tournee met zijn band De Dolfijntjes, maar dit voorjaar is de acteur even een walvis. *Ik Ben De Walvis* zoekt naar lichtpuntjes binnen depressie.

Ilse Dewever

Vandaag om 05:00

Als gastheer van *Bake Off Vlaanderen* of onzichtbare stem in *Het Rad* lijkt het leven voor Wim Opbrouck elke dag één groot feest. Wie *Ik Ben De Walvis* zag, weet dat er ook een donkere kant schuilt in de West-Vlaming. Voor *Te Gek!?*, een organisatie die zich inzet voor geestelijke gezondheidszorg, schreef Opbrouck een voorstelling die depressie uit de taboesfeer haalt. Voor *Ik Ben De Walvis* ontpopt de acteur zich tot een bultrug. Deze 'monarch der zeeën', die met opengesperde mond de zee in duikt, springt er in zijn habitat niet alleen uit vanwege zijn omvang: tussen duizenden vissen is de walvis een van de weinige zoogdieren in de zee.

Geruggensteund door muzikanten Ron Reuman en Niels Van Heertum staart Opbrouck in een donkerblauw gewaad, als van een boeddhistische monnik, onverstoorbaar voor zich uit. Het podium baadt in rook en een blauwig licht. Het lijkt wel of wij, de toeschouwers, in de buik zitten van dat enorme dier dat "op weg is naar nergens, maar overal naar toe kan". Hoewel nauwelijks hoorbaar voor het menselijke

oor, is de walvis ook “de operadiva van de oceaan”. Hij kwettert en zingt gedurig. Bij Opbrouck gaat het om breekbare liedjes als *Song to the Siren* van This Mortal Coil of *Send in The Clowns* uit de musical *A Little Night Music*. De bultrug is weliswaar een groot en eenzaam dier, stelt Opbrouck, “maar zolang de walvis zingt, is er hoop”.

Mismoedige bui

In *Ik Ben De Walvis* is de bultrug even in een mismoedige bui. Maar als hij na zestig minuten onder water – zijn maximum – iemand hoort roepen ‘stijg op, walvis’, keert hij terug. “Even onontkoombaar dan wat mij naar de bodem trok.” Zonder rechtstreeks te verwijzen naar depressie zit Opbroucks tekst vol toespelingen op de aandoening die Te Gek!? in haar ‘Wellicht’-campagne momenteel in de kijker stelt. Maar belangrijker is de boodschap die uit *Ik Ben De Walvis* spreekt: een walvis koestert zijn verdriet niet eindeloos, altijd weer hapt hij naar adem.

‘Ik Ben De Walvis’. Nog tot eind mei op tournee door Vlaanderen, www.tegek.be